

De Nederlandse economen top-30

T.M. BUIJTENDORP – DRS. M.A. LANGMAN*

Na vier jaar in *ESB* de enige echte Nederlandse economen top-30 te hebben verzorgd, heeft J.J. van Duijn de handdoek in de ring gegooid 1). Dit is spijtig; wat in 1981 als grap is begonnen, is anno 1985 uitgegroeid tot een semi-wetenschappelijke maatstaf voor de kwaliteit van onderzoekers. Dat de top-30 serieus wordt genomen, blijkt uit de reacties. Economen die er niet op voorkomen, maken zich zorgen of boos, terwijl economen die er wel op staan dit presenteren als blijk van erkenning, hetgeen het verwerven van onderzoeksgelden vergemakkelijkt.

Wij hebben dan ook besloten het werk van Van Duijn voort te zetten. In dit artikel zijn weer de top-30 over de afgelopen vijf jaar, de top-10 over 1984 en de tipparade over 1985 opgenomen. De top-30 van internationale tijdschriften ontbreekt echter, een verzuim dat volgend jaar zal worden goedge maakt. Nieuw in dit artikel is een top-10 van Nederlandse „klassiekers”. Dit zijn de publikaties van Nederlandse economen die het meest zijn geciteerd, en die dus bij iedere rechtgeaarde econoom op het nachtkastje horen te liggen.

Niet in de laatste plaats omdat we zelf niet op de lijsten voorkomen weten we het belang van deze hitparades nog wel te relativeren: de ene noot is de andere niet en degene met de meeste noten op zijn zang hoeft lang niet altijd het zuiverst te zingen. We vertrouwen er echter op met dit verhaal ten minste dertig economen enig leesplezier te bezorgen; ijdelheid siert de mens, tenslotte.

Werkwijze

In de economen top-30 komen slechts in Nederland werkzame Nederlandse algemene economen voor 2). Om niet de hele *Adreslijst economen* te hoeven doorwerken zijn alleen de economen nageteld die de vorige jaren al in de hitlijsten voorkwamen en die te vinden zijn in het Ecozoekboek *Economic sciences in the Netherlands, 1984*.

De ranglijst is niet gebaseerd op het aantal artikelen of bladzijden dat economen hebben gepubliceerd, maar op het aantal maal dat zij in internationale tijdschriften zijn geciteerd. Het gaat dus niet om hun populariteit bij redacties, maar om hun waardering van de kant van mede-publicisten. Het begrip „waardering” moet hier ruim worden genomen, want als een econoom zijn gal spuwt over een collega door diens hele oeuvre de grond in te boren, levert dit die collega een aanzienlijk aantal punten op 3).

Uitgangspunt is de *Social Sciences Citation Index (SSCI)*, een internationale verwijzingsindex met alle referenties in zo'n 1.500 vooraanstaande tijdschriften op het gebied van de sociale wetenschappen. Van de circa 150 economische vakbladen in de SSCI komen er drie uit Nederland: *De Economist*, het *Tijdschrift voor Economische en Sociale Geografie* en de *European Economic Review*. Bovendien is een aantal congresbundels en dergelijke opgenomen.

Men hoeft niet zelf in internationale tijdschriften gepubliceerd te hebben om in de top-30 te komen, al zal het wel helpen. Ook boeken kunnen in internationale tijdschriften worden aangehaald, en vele *ESB*-artikelen en zelfs een stuk in *NRC Handelsblad* zijn in bij voorbeeld *De Economist* geciteerd, hetgeen de auteurs punten oplevert. Blijf *ESB* dus gerust uw meesterwerkjes toesturen.

Een nadeel van de SSCI is dat van boeken en artikelen die door meer dan één auteur zijn geschreven alleen de eerste auteur geïndexeerd wordt. Als u bij voorbeeld dit artikel in één uwer internationale publikaties zou aanhalen (hetgeen wij uiteraard zeer op prijs zouden stellen) levert dit alleen punten

op voor de eerstgenoemde auteur. Van bijdragen aan congresbundels wordt zelfs alleen degene die de bundel heeft geredigeerd geïndexeerd. Dat is dus een profijteloos karweitje.

Alleen referenties in artikelen zijn meegeteld, boekbesprekingen zijn buiten beschouwing gelaten. Ten einde al te zeer in het oog lopende inspanningen om de top-30 te bereiken te ontmoedigen, zijn bovendien referenties aan eigen werk niet meegeteld. Wilt u hogerop, dan moet u vrienden en bekenden aansporen u te citeren. Dit werkt echter concurrentie in de hand, want voor wat hoort wat, tenslotte. Dergelijke combines kunt u dan ook het best met buitenlandse collega's aangaan. Om sterke jaarlijkse fluctuaties te vermijden is de Nederlandse economen top-30 een voortschrijdend gemiddelde over vijf jaar. Te zamen met het feit dat de citaten kunnen verwijzen naar publikaties van jaren her, betekent dit dat de Jonge Ambitieuze Publicisten (Jappies) ernstig worden achtergesteld bij de gevestigde orde. Vóór zij zich hierover beklagen moeten zij zich echter realiseren dat ze hiervan later, als ze zelf OPA (Oudere Prominente Auteur) zijn, de vruchten zullen plukken. Geduld is een schone zaak, ook in de wetenschap. Bovendien is hun enigszins tegemoet gekomen door een top-30 over 1984 en een tipparade over 1985 op te nemen.

Resultaten

De resultaten zijn gepresenteerd in een viertal tabellen. De belangrijkste is uiteraard tabel 1, de top-30 van Nederlandse economen over de jaren 1980-1984. Tabel 2 bevat de top-10 over 1984, tabel 3 de tipparade 1985, om aanstormend talent te signaleren, en tabel 4 ten slotte de top-10 van Nederlandse klassiekers.

Uit tabel 1 blijkt dat aan de top van het klassement weinig veranderd is. Tinbergen heerst nog steeds met ijzeren hand over het langgerekte peloton, hoewel het aantal maal dat hij wordt geciteerd iets afneemt. Nijkamp is opgerukt tot iets minder dan de helft van het aantal citaten van Tinbergen, Van Praag volgt dit duo op ruime achterstand.

Van Duijn heeft een tussensprint ingezet en is opgerukt van de negende naar de vierde plaats, waarbij het natuurlijk de vraag blijft of hier sprake is van het doorzetten van een trend (Van Duijn is al voor de vierde achtereenvolgende maal gestegen in het klassement) of van een uitzonderlijk lange golfbeweging. Het achterliggende vijftal heeft op een uitermate complexe wijze stuivertje gewisseld.

Een opvallende sprong wordt gemaakt door Van Raaij, economisch psycholoog aan de EUR, die vorig jaar op nummer 21 binnenkwam en nu is doorgestoten naar een gedeelde negende plaats. Daarnaast moet gelet worden op Rietveld,

* De auteurs zijn verbonden aan de redactie van respectievelijk *Quod Novum* en *ESB*. Zij danken J.J. van Duijn voor zijn toestemming zijn idee over te nemen en voor zijn hulp bij het samenstellen van de top-30 van dit jaar. De top-30 verschijnt ook in een artikel in *Quod Novum*.

1) De hitparades van Van Duijn verschenen in de *ESB's* van 18 november 1981, 15 december 1982, 14 december 1983 en 12 december 1984.

2) Naar bedrijfseconomen hebben we nog wel gezocht, maar die zijn niet in die mate geciteerd dat ze in de hitlijsten zouden voorkomen.

3) Zo menen de nieuw-klassieke macro-economen in een groot aantal artikelen hun aversie tegen de gangbare theorie van de economische politiek te moeten ventileren, hetgeen de grondlegger daarvan, Tinbergen, geen windeieren legt.

Tabel 1. De top-30 over 1980-1984

	Instelling	Aantal citaten
1. (1) J. Tinbergen	emer.	407
2. (2) P. Nijkamp	VU	163
3. (3) B.M.S. van Praag	EUR	77
4. (9) J.J. van Duijn	Robeco	59
5. (7) J.S. Cramer	UvA	57
6. (8) T. Kloek	EUR	55
7. (5) J. Pen	RUG	54
8. (4) P. Korteweg	Min. v. Fin.	47
9. (6) L.H. Klaassen	emer.	39
(21) W.F. van Raaij	EUR	39
11. (10) A. Kapteijn	KHT	36
12. (17) H. den Hartog	CPB	35
13. (12) C.P.A. Bartels	Buro Bartels	31
14. (23) P. Rietveld	VU	29
15. (14) H. Linnemann	VU	28
(15) W. Driehuis	UvA	28
(18) J. Koerts	EUR	28
18. (13) H. Neudecker	UvA	27
19. (16) M.M.G. Fase	DNB/EUR	26
(19) A. Heertje	UvA	26
21. (30) A. van der Zwan	NIB	25
(-) J. Spronk	EUR	25
23. (20) A. van Delft	RPD	24
(-) J. Hartog	UvA	24
25. (24) S.K. Kuipers	RUG	20
(-) A.S. Brandsma	EUR	20
27. (22) J. van den Doel	-	18
(25) E.J. Bomhoff	EUR	18
29. (-) H.C. Bos	EUR	16
(-) F.G. van Herwaarden	SCP	16
(-) T.M.M. Verhallen	KHT	16

die uit de schaduw van Nijkamp is gekomen en is opgerukt naar de veertiende plaats.

Twee vreemde eenden, die de vorige jaren nog in de Nederlandse economie rondzwommen, de Belgen Paelinck en Palm, zijn dit jaar geweest. Dit heeft niets te maken met rancune naar aanleiding van een recente voetbalwedstrijd, maar met de wens eenvoudige regels te hanteren. Als we Palm en Paelinck opnemen, kunnen we niet om Ellman en Maddison heen, en wat dan te doen met gastonderzoekers die een jaartje in Nederland zijn?

Behalve deze twee zijn ook Ten Kate, Muller en Boon, die vorig jaar de 26e, 27e en 28e plaats bezetten, uit de top-30 verdwenen. Nieuw binnengekomen zijn Van Herwaarden, die in 1983 ook al in de lijst stond, Verhallen, wiens komst zich in de tipparade van vorig jaar al aankondigde, Bos, Brandsma, Hartog en als hoogste Spronk.

Tabel 2. De top-10 over 1984

	Instelling	Aantal citaten
1. (1) J. Tinbergen	emer.	92
2. (2) P. Nijkamp	VU	52
3. (9) J.J. van Duijn	Robeco	16
4. (3) B.M.S. van Praag	EUR	15
5. (-) W.F. van Raaij	EUR	14
6. (-) J. Spronk	EUR	13
7. (-) J. Hartog	UvA	12
8. (5) P. Rietveld	VU	11
9. (-) J. Pen	RUG	10
(-) T.M.M. Verhallen	KHT	10

Tabel 2 bevat de top-10 over 1984. De meest opvallende naam in de lijst is J. Spronk, van de vakgroep Financiering en Belegging aan de EUR. Een randgeval; hij beweegt zich op terreinen die tussen de algemene en de bedrijfseconomie in liggen. Verder zijn nog twee mensen nieuw in de top-10, te weten J. Hartog, in de SSCI nauwelijks te ontwarren uit een drietal Hartogen, en T.M.M. Verhallen. Linnemann en Van den Berg, die vorig jaar wel in de tipparade stonden, grepen er nu net naast.

Tabel 3. De tipparade 1985

	Instelling	Aantal citaten
1. J. Tinbergen	emer.	33
2. A. Kapteijn	KHT	22
3. B.M.S. van Praag	EUR	19
4. J.J. van Duijn	Robeco	14
5. P. Nijkamp	VU	11
6. J.S. Cramer	UvA	8
J.J. Siegers	RUU	8
8. W.F. van Raaij	EUR	7
9. P. Korteweg	Min. v. Fin.	6
J. Pen	RUG	6

De tipparade 1985, die de citaten over de eerste acht maanden van dit jaar bevat, levert enige verrassingen op. Uit tabel 5 blijkt dat Nijkamp van zijn gebruikelijke tweede stek naar de vijfde plaats is geduikeld. Hij is ingehaald door Van Praag, Van Duijn en Kapteijn, die aan een enorme rush bezig is. De enige „Jappie” in de lijst is Siegers, die zich in Utrecht met arbeidsmarktonderzoek bezighoudt.

Tabel 3, de top-10 van Nederlandse klassiekers, wordt, hoe kan het ook anders, aangevoerd door Tinbergen. De enige die zich tussen zijn vier klassiekers heeft weten in te dringen is Rietveld, die als co-auteur van Nijkamp ook nog eens op een gedeelde zesde plaats te vinden is. Nijkamp zelf staat

Tabel 4. De top-10 van Nederlandse klassiekers over 1980-1984

	Aantal citaten
1. J. Tinbergen (red.), <i>Reshaping the international order</i> , 1976	72
2. J. Tinbergen, <i>On the theory of economic policy</i> , Amsterdam, 1952	59
3. J. Tinbergen, <i>Income distribution, analysis and policies</i> , Amsterdam, 1975	25
P. Rietveld, <i>Multiple objective decision and regional planning</i> , Amsterdam, 1980	25
5. J. Tinbergen, <i>Economic policy, principles and design</i> , Amsterdam, 1956	23
6. J.J. van Duijn, <i>De lange golf in de economie</i> , Assen, 1979/ <i>The long wave in economic life</i> , Londen, 1982	21
P. Nijkamp (in samenwerking met P. Rietveld), <i>Multidimensional spatial data and decision analysis</i> , Chichester, 1979	21
8. P. Nijkamp, <i>Theory and application of environmental economics</i> , Amsterdam, 1977	18
9. J.J. van Duijn, <i>The long wave in economic life</i> , <i>De Economist</i> , jg. 125, 1977, blz. 544, H. Neudecker, <i>Some theorems on matrix differentiation with special attention to Kronecker matrix products</i> , <i>The Journal of the American Statistical Association</i> , 1969, blz. 953	17

ook twee keer op de lijst, net als Van Duijn. Hekkesluiser is Neudecker met een artikel dat eigenlijk bij de wiskunde thuishoort.

Slot

De economen top-30 geeft een indicatie van de relatieve internationale waardering voor Nederlandse economen. Dit hoeft uiteraard niet zoveel te zeggen 4). Er kan in Nederland uitermate nuttig onderzoek en ander werk worden gedaan waar in het buitenland niemand in is geïnteresseerd. Zou het

4) Een uitgebreid overzicht van de bezwaren die kleven aan het gebruiken van hitparades als maatstaf voor wetenschappelijke kwaliteit wordt gegeven door H.L. Theuns, *Over het meten van kwaliteit in de economie en belendende disciplines*, *ESB*, 12 december 1984, blz. 1181.

toevallig zijn dat *ESB* meer wordt gelezen dan *De Economist*? Toch is het wel aardig om te zien in hoeverre Nederlandse economen internationaal aan de weg timmeren. Wat dat betreft kan over de afgelopen vijf jaar een stijgende lijn worden geconstateerd. De concurrentie om een plaatsje in de top-30 wordt steeds heviger. In 1981 en 1982 waren tien citaten al voldoende om in de lijst te komen, in 1983 waren er elf nodig, in 1984 vijftien en dit jaar zelfs zestien.

We hebben de lijsten met zorg samengesteld. Zet-, tel- en andere duiveltjes zijn echter onverzettelijk en fouten daardoor niet te vermijden. Op diverse plaatsen zijn deze lijsten dan ook niet 100% vergelijkbaar met die van Van Duijn. Bovendien blijft het mogelijk dat we economen compleet over het hoofd hebben gezien.

Zij die menen ten onrechte niet op de lijst voor te komen of te laag (of te hoog!) te staan, kunnen zich beklagen bij de redactie van *ESB*. We vermelden in de volgende top-30 graag dat u gereageerd hebt. Economen die tegen hun wil terecht

niet op de lijst voorkomen kunnen we maar drie dingen aanraden: hard werken, internationaal publicerende vrienden maken en Homa Katouzian lezen 5). Katouzian stelt namelijk dat de belangrijke wetenschappelijke tijdschriften in handen zijn van een gevestigde orde die alleen doorlaat wat haar aanstaat en zo voorkomt dat briljante buitenbeentjes een belangrijke rol in de economische wetenschap gaan spelen. De economen die niet geaccepteerd en geciteerd worden kunnen met dit boek in de hand zich zelf beschouwen als belangrijke bedreiging voor de gevestigde orde en neerkijken op de economen die, als onbeduidende meelopers, wel op de lijst staan. Dan is iedereen weer tevreden.

**Tom Buijtdorp
Michiel Langman**

5) H. Katouzian, *Ideology and method in economics*, Londen/Basingstoke, 1980.